

2025/2029

8.10.2025

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2025/2029**z dnia 30 września 2025 r.****w sprawie zwiększenia dostępności rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych dzięki uproszczonemu i korzystnemu traktowaniu podatkowemu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obywatele UE mają jedne z najwyższych wskaźników oszczędności na świecie. Często nie wykorzystują oni jednak w pełni swoich oszczędności. Wynika to z połączenia kilku czynników, w tym niewystarczającej wiedzy finansowej, złożonych ścieżek inwestycyjnych oraz rozdrobnienia rynków usług finansowych, co skutkuje brakiem konkurencji i ograniczonym wyborem. Ogranicza to możliwości inwestowania oszczędności przez obywateli UE w sposób, który mógłby przynieść wyższe zyski i zwiększyć ich majątek.
- (2) Inwestycje na rynkach kapitałowych mogą przyczynić się do poprawy sytuacji finansowej obywateli UE. Ułatwienie dostępu do inwestycji może zatem poprawić ich sytuację finansową.
- (3) Inwestorzy detaliczni i podmioty zarządzające aktywami często wolą przeznaczać znaczną część swoich portfeli na krajowe rynki kapitałowe ze względu na takie czynniki jak rozwój rynku, znajomość otoczenia, wspólny język, wspólna kultura oraz bliskość geograficzna. Zachęcanie do większego udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych może zatem zapewnić dodatkowe źródła inwestycji z korzyścią dla gospodarki UE.
- (4) Chociaż osoby fizyczne mają swobodę inwestowania zgodnie ze swoimi osobistymi preferencjami, potrzebami i wyborami oraz we własnym tempie, większa liczba inwestycji detalicznych na rynkach kapitałowych może zapewnić przedsiębiorstwom z UE więcej możliwości finansowania rozwoju, innowacji i tworzenia miejsc pracy. Zwiększenie bazy inwestorów w UE mogłoby również pomóc w finansowaniu strategicznych priorytetów UE, w tym transformacji cyfrowej, ekologicznej i społecznej oraz wzmocnienia bezpieczeństwa i obronności UE, o ile inwestorzy detaliczni zdecydują się odpowiednio ulokować swoje inwestycje.
- (5) Państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w realizacji celów unii oszczędności i inwestycji i zadeklarowały swoje zaangażowanie w poprawę dostępu obywateli do rynków kapitałowych zarówno w oświadczeniu Eurogrupy z kwietnia 2024 r., jak i w konkluzjach Rady Europejskiej z marca 2025 r. W związku z tym państwa członkowskie zachęca się do wdrażania reform mających na celu rozwój i wzmocnienie krajowych rynków kapitałowych, w tym środków mających na celu zwiększenie udziału inwestorów detalicznych. Poprawa wiedzy finansowej, ułatwianie inwestycji detalicznych i zapewnienie odpowiednich zachęt pomagają osiągnąć te cele. Niektóre państwa członkowskie osiągnęły już bardzo pozytywne wyniki w tym zakresie.
- (6) Niniejsze zalecenie zapewnia państwom członkowskich europejski model rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, oparty na istniejących najlepszych praktykach. Określa ono kluczowe cechy, jakie powinny posiadać rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne, aby zmaksymalizować ich wykorzystanie i pomóc w osiągnięciu celu, jakim jest zwiększenie udziału detalicznego w rynkach kapitałowych.
- (7) Rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne są oferowane przez autoryzowanych dostawców usług finansowych i umożliwiają osobom fizycznym inwestowanie w instrumenty finansowe, takie jak akcje, obligacje i jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania. Często wiążą się one z korzyściami podatkowymi. Niektóre kraje, w tym niektóre państwa członkowskie UE, wdrożyły rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne w celu rozwiązania problemu niskiego udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych. Dowody pochodzące z udanych programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych pokazują, że odpowiednio zaprojektowane programy mogą zwiększyć atrakcyjność rynków kapitałowych i ułatwić inwestorom detalicznym dostęp do nich, a także pomóc im w skuteczniejszym budowaniu majątku.

- (8) Analiza najlepszych praktyk w zakresie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, zarówno w UE, jak i na arenie międzynarodowej, pozwoliła na określenie kluczowych cech zapewniających powodzenie takich rachunków. Cechy te obejmują przyjazność dla użytkownika, która ułatwia dostęp do nich i ich funkcjonowanie, elastyczność w zakresie inwestowania i zbywania oraz ułatwianie przestrzegania przepisów podatkowych. Państwom członkowskim zaleca się wprowadzenie krajowych programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych o takich cechach.
- (9) Różnice w zamożności i dochodach ludności wpływają na udział inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych. Programy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych powinny być ukierunkowane na osiągnięcie wysokiego wskaźnika uczestnictwa we wszystkich grupach wiekowych, od młodzieży po osoby starsze, z uwzględnieniem wszystkich obywateli, niezależnie od tego, czy są w stanie zainwestować niewielkie czy duże kwoty.
- (10) Oszczędzanie i inwestowanie od najmłodszych lat może pomóc w budowaniu trwałego majątku oraz przyczynić się do zwiększenia wiedzy finansowej i krzewienia kultury inwestowania. Państwa członkowskie zachęca się do stworzenia ram, które ułatwią młodym ludziom korzystanie z rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń.
- (11) Sektor finansowy UE odgrywa w tym kontekście kluczową rolę jako główny pośrednik między inwestorami detalicznymi a rynkami kapitałowymi. Dostawcy usług finansowych powinni wykorzystać możliwości, jakie oferują rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne, w celu zwiększenia udziału inwestorów detalicznych i oferować im najlepsze możliwe opcje i usługi inwestycyjne po konkurencyjnych i uczciwych cenach.
- (12) Najlepsze praktyki pokazują, że rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne odnoszą sukces, gdy istnieje silna konkurencja między dostawcami usług finansowych, która umożliwia inwestorom detalicznym dostęp do najkorzystniejszych ofert i najlepszych usług. W związku z tym szerokie grono dostawców usług finansowych powinno mieć możliwość oferowania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych inwestorom detalicznym, pod warunkiem że posiadają oni zezwolenie na świadczenie usług, które zamierzają świadczyć, takich jak przyjmowanie i przekazywanie zleceń, wykonywanie zleceń oraz przechowywanie instrumentów finansowych i zarządzanie nimi, doradztwo inwestycyjne oraz zarządzanie portfelem. Ogólnie rzecz biorąc, ewentualne koszty i opłaty związane z rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi powinny być przejrzyste, a także łatwe do zrozumienia i porównania dla inwestorów detalicznych.
- (13) Fragmentacja rynków i protekcyjnistyczne zachowania są szkodliwe dla inwestorów detalicznych i rozwoju rynków kapitałowych UE. Ułatwienie oferowania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych ponad granicami może zwiększyć konkurencję między dostawcami i zachęcić do innowacji, tworząc więcej możliwości uzyskania najlepszych okazji inwestycyjnych przez inwestorów detalicznych, jak pokazały skuteczne programy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych w UE. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dostawcy usług finansowych posiadający zezwolenie w jednym państwie członkowskim nie mogą napotykać dodatkowych barier wejścia na rynek przy świadczeniu usług finansowych w innym państwie członkowskim w oparciu o zasady swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług. Wdrażając to zalecenie, państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby przy tworzeniu programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych nie powstawały żadne bariery dla swobodnego przepływu kapitału, transgranicznego świadczenia usług finansowych ani swobody przedsiębiorczości w UE. Państwa członkowskie powinny zatem zezwolić na oferowanie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych przez dostawców usług finansowych posiadających zezwolenie w dowolnym państwie członkowskim.
- (14) Opłaty i procedury administracyjne związane z przenoszeniem aktywów między rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi lub zmianą dostawcy takich rachunków również mogą utrudniać konkurencję. W związku z tym zaleca się państwom członkowskim zapewnienie, aby proces przenoszenia rachunków i aktywów był uproszczony i wiązał się z minimalnymi opłatami. Podobnie przeniesienie portfela między dostawcami może być traktowane z podatkowego punktu widzenia jako zdarzenie podatkowe (np. jeśli przeniesienie między dostawcami odbywa się poprzez faktyczną sprzedaż portfela, a następnie odkupienie portfela od nowego dostawcy) i w związku z tym podlega opodatkowaniu. Może to utrudniać przenoszenie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych między dostawcami. W związku z tym państwom członkowskim zaleca się zapewnienie, aby przeniesienie portfela inwestora detalicznego między dostawcami na poziomie krajowym lub transgranicznym nie prowadziło ani do powstania zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego, ani nie wpływało na istniejące korzyści podatkowe, w tym w przypadku, gdy wiąże się to ze sprzedażą aktywów, a następnie przekazaniem środków nowemu dostawcy, oraz aby zachowana była ciągłość traktowania podatkowego aktywów znajdujących się na rachunku. Pozostaje to bez uszczerbku dla dwustronnych traktatów podatkowych oraz praw państw członkowskich do opodatkowania w przypadku zmiany rezydencji podatkowej inwestora indywidualnego.
- (15) Państwa członkowskie zachęca się również do współpracy w celu uniknięcia ryzyka podwójnego opodatkowania związanego z posiadaniem rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego w przypadku zmiany rezydencji podatkowej przez inwestora detalicznego w UE oraz do zapewnienia, aby traktowanie podatkowe nie zniechęcało obywateli do korzystania ze swobody przemieszczania się.

- (16) Dywersyfikacja portfeli inwestorów ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia ryzyka, co można ułatwić poprzez zapewnienie szerokiego dostępu do różnych opcji inwestycyjnych. W związku z tym, inwestując za pośrednictwem rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, obywatele UE powinni mieć dostęp do szerokiej gamy instrumentów finansowych, w tym co najmniej do akcji, obligacji oraz jednostek uczestnictwa lub udziałów w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS; w tym funduszy inwestycyjnych typu ETF), pochodzących od szerokiego grona emitentów, aby zapewnić dostęp do nieskomplikowanych produktów finansowych. Inne instrumenty finansowe, takie jak jednostki uczestnictwa lub akcje europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (EDFI) oraz detalicznych alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI; w przypadku gdy państwo członkowskie dopuszcza możliwość oferowania alternatywnych funduszy inwestycyjnych inwestorom detalicznym), również mogą kwalifikować się do objęcia rachunkiem oszczędnościowo-inwestycyjnym. Dostępność takich instrumentów mogłaby umożliwić inwestorom detalicznym dywersyfikację portfeli i przyczynić się do finansowania ważnych projektów infrastrukturalnych, a także spółek nienotowanych na giełdzie, w tym przedsiębiorstw typu start-up, scale-up i MŚP. Dostawcy usług finansowych powinni rozszerzyć ofertę dostępnych aktywów inwestycyjnych poza aktywa finansowe wyemitowane w państwie członkowskim, którego prawu podlega dany rachunek oszczędnościowo-inwestycyjny. Inwestorzy detaliczni powinni mieć możliwość dywersyfikacji swoich inwestycji w różnych klasach aktywów i regionach geograficznych.
- (17) Dostawcy usług finansowych powinni również zapewnić inwestorom detalicznym możliwości skoncentrowania swoich inwestycji na gospodarce UE, aby przyczynić się do realizacji strategicznych priorytetów UE, w tym transformacji cyfrowej, ekologicznej i społecznej, oraz wzmocnić bezpieczeństwo i obronność UE.
- (18) Jednym z głównych celów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych jest pomoc inwestorom detalicznym, w tym obywatelom, którzy wcześniej nie inwestowali na rynkach kapitałowych, w dywersyfikacji portfeli oraz ostrożnym i zrównoważonym pomnażaniu majątku za pośrednictwem rynków kapitałowych. Najlepszym sposobem na osiągnięcie tego celu jest inwestowanie przede wszystkim w nieskomplikowane instrumenty finansowe, które nie narażają inwestorów detalicznych na trudne do zrozumienia ryzyka i nie stanowią inwestycji w gospodarkę realną. Dlatego aktywa możliwe do objęcia rachunkiem oszczędnościowo-inwestycyjnym powinny wykluczać pewne wysoce ryzykowne lub złożone aktywa, niemające aktywa referencyjnego albo takie, których aktywo referencyjne samo w sobie uznawane jest za wysoce ryzykowne lub złożone. Aktywa takie obejmują wysoce ryzykowne lub złożone instrumenty finansowe, takie jak niektóre instrumenty pochodne, a także kryptoaktywa inne niż te kwalifikujące się jako instrumenty finansowe dopuszczone do objęcia rachunkiem oszczędnościowo-inwestycyjnym (tj. tokenizowane wersje takich instrumentów finansowych).
- (19) Jak zauważono w komunikacie Komisji w sprawie strategii na rzecz wiedzy finansowej w UE, opublikowanym wraz z niniejszym zaleceniem, inwestorzy mają różny poziom wiedzy finansowej i wiedzy fachowej, a także różne cele inwestycyjne i profile ryzyka. Inwestorzy detaliczni powinni zatem mieć możliwość wyboru między usługami inwestycyjnymi, które zapewniają usługi doradztwa inwestycyjnego i realizację zleceń, a usługami polegającymi wyłącznie na realizacji lub przyjmowaniu i przekazywaniu zleceń klientów, w przypadku gdy decyzje inwestycyjne są podejmowane niezależnie przez inwestorów detalicznych. Ponadto nie powinno być żadnych minimalnych wymagań inwestycyjnych dotyczących otwierania lub prowadzenia rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego, aby umożliwić korzystanie z takich rachunków wszystkim inwestorom detalicznym, niezależnie od poziomu ich zamożności.
- (20) Dla powodzenia programu kluczowe znaczenie mają starania państw członkowskich i dostawców usług finansowych mające na celu usprawnienie procesu inwestycyjnego oraz uproszczenie wszystkich aspektów administracyjnych i proceduralnych związanych z rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi. Państwa członkowskie i branża powinny zatem zapewnić, aby rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne gwarantowały inwestorom detalicznym proste, niezawodne i łatwo dostępne doświadczenia, w tym poprzez przyjazne dla użytkownika interfejsy cyfrowe i wysokiej jakości obsługę klienta. Współpraca branżowa w zakresie tworzenia takich przyjaznych dla użytkownika interfejsów cyfrowych może ułatwić ich przyjęcie przez inwestorów i obniżyć ogólne koszty dla branży. Chociaż rozwiązania cyfrowe są bardzo skutecznym sposobem ułatwienia dostępu do rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, należy również w miarę możliwości zapewnić dostępność opcji offline dla takich rachunków, aby zagwarantować ich inkluzywność i dostępność dla wszystkich.
- (21) Złożoność związana z przestrzeganiem przepisów prawa podatkowego dotyczących dochodów z inwestycji może zniechęcać wiele osób do inwestowania na rynkach kapitałowych. Przy rozliczaniu podatków od aktywów zgromadzonych na rachunkach oszczędnościowo-inwestycyjnych obywatele powinni mieć możliwość korzystania z prostych, łatwych i, w miarę możliwości, zautomatyzowanych systemów podatkowych. Krajowe organy podatkowe powinny zatem polegać na dostawcach rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych w zakresie poboru podatków lub dostarczania informacji na temat inwestycji dokonywanych w ramach takich rachunków, aby zminimalizować złożoność związaną z przestrzeganiem przepisów prawa podatkowego przez posiadaczy takich rachunków. Aby wspierać transgraniczną konkurencję między dostawcami, każde państwo członkowskie powinno umożliwić dostawcom rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych z innych państw członkowskich stosowanie takich samych procedur przestrzegania przepisów prawa podatkowego jak dostawcy posiadający zezwolenie krajowe, w tym, w stosownych przypadkach, pobieranie i rozliczanie odpowiednich podatków związanych z rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi w imieniu swoich klientów.

- (22) Zapewnienie inwestorom detalicznym bodźców podatkowych oraz proste procedury przestrzegania przepisów prawa podatkowego w odniesieniu do inwestycji utrzymywanych na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym mogą zwiększyć popularność tych instrumentów i, jak pokazują doświadczenia państw członkowskich oraz państw trzecich, stanowią kluczową cechę udanych programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych. Państwa członkowskie zachęca się do zapewnienia korzystnego traktowania podatkowego rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, które byłoby co najmniej równoważne z najkorzystniejszym traktowaniem podatkowym przewidzianym w przepisach danego państwa członkowskiego, stosowanym w odniesieniu do dochodu z jakiejkolwiek klasy aktywów lub w odniesieniu do danego produktu inwestycyjnego czy rachunku. Jeżeli państwa członkowskie chcą wprowadzić bodźce podatkowe w celu promowania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, mogą rozważyć wprowadzenie odliczeń podatkowych, zwolnień podatkowych, odroczeń zapłaty podatku, jednolitych stawek podatkowych lub kombinacji takich środków. Systemy odliczeń podatkowych mogą zachęcać do początkowego zakładania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych. Mogą one polegać na zezwoleniu na odliczenie kwoty od dochodu podlegającego opodatkowaniu w momencie otwarcia rachunku, np. odliczenie od dochodu podlegającego opodatkowaniu kwoty w pierwszym roku podatkowym od dnia otwarcia jednego rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego lub ich większej liczby. Program zwolnień podatkowych może obejmować zwolnienie z opodatkowania dochodów generowanych przez aktywa zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym. Odroczenia zapłaty podatku umożliwiłyby przesunięcie powstania zdarzenia podatkowego do momentu wycofania aktywów z rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego.
- (23) Państwa członkowskie zdecydowanie zachęca się do projektowania takich zachęt podatkowych z należyтым uwzględnieniem celów tego rodzaju rachunków w zakresie ułatwiania inwestycji detalicznych, a także głównych zasad leżących u podstaw rozsądnego i efektywnego kosztowo wykorzystania bodźców podatkowych w ramach solidnego i wydajnego systemu podatkowego. Chociaż bodźce podatkowe mogą wspierać zakładanie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych i mogą również uwzględniać powiązanie ze strategicznymi priorytetami UE – bez ograniczania możliwości posiadania szerokiej i zdywersyfikowanej gamy kwalifikujących się instrumentów finansowych na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym – ważne jest, by zapewnić sprawiedliwość podatkową oraz nie ułatwiać unikania czy uchylania się od opodatkowania. Wszelkie bodźce podatkowe wprowadzone w celu stymulowania zakładania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych powinny opierać się na zasadzie, zgodnie z którą bodźce podatkowe powinny być dobrze ukierunkowane oraz proste do zrozumienia i zastosowania dla inwestorów detalicznych, dostawców rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych i administracji podatkowych. Biorąc pod uwagę cel, jakim jest zachowanie otwartego i inkluzywnego rynku wewnętrznego, państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby takie bodźce były w pełni zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału i innymi wymogami wynikającymi z prawodawstwa UE. W szczególności środki takie nie powinny dyskryminować przedsiębiorstw mających siedzibę na jednolitym rynku i powinny być projektowane w sposób, który nie utrudnia transgranicznej dystrybucji i rozwoju produktów inwestycyjnych w UE.
- (24) Państwa członkowskie mogłyby wspierać korzystanie z rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych za pomocą środków innych niż podatkowe, w tym zachęt pieniężnych, takich jak wpłaty ryczałtowe bezpośrednio na te rachunki w momencie ich otwarcia lub jako uzupełnienie środków zainwestowanych przez posiadacza rachunku.
- (25) Wyższy poziom inwestycji detalicznych najprawdopodobniej doprowadziłby do wzrostu aktywności gospodarczej, wyższych zwrotów i zwiększenia podstawy opodatkowania zwrotów z inwestycji, co w dłuższej perspektywie może zmniejszyć koszty podatków lub innych zachęt pieniężnych. Istnienie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych jako narzędzia formalizującego inwestowanie zwiększyłoby również identyfikowalność zdarzeń podatkowych związanych z inwestycjami, co przyczyniłoby się do wyższego poziomu zgodności z przepisami i ograniczyło wszelkie istniejące luki podatkowe związane z dochodami z inwestycji inwestorów detalicznych.
- (26) Wszelkie środki wdrożone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym zaleceniem pozostają bez uszczerbku dla art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (27) Za opracowanie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych odpowiedzialne są państwa członkowskie, dlatego ważne jest, aby istniały odpowiednie systemy monitorowania, które pozwolą śledzić postępy w tym zakresie. Monitorowanie to, które ma odbywać się w ramach odpowiedniego procesu monitorowania związanego z unią oszczędności i inwestycji oraz europejskiego semestru, powinno obejmować wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz śledzenie sposobu, w jaki państwa członkowskie i branża opracowały i wdrożyły programy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych.
- (28) Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o działaniach podjętych w celu zastosowania się do niniejszego zalecenia oraz o faktycznym stopniu upowszechnienia rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych. Ważne jest, aby regularnie oceniać skuteczność bodźców podatkowych oraz to, czy mają one również pozytywny wpływ na gospodarkę UE. Środki te umożliwią również Komisji regularne śledzenie programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych państw członkowskich podczas ścisłego monitorowania postępów osiągniętych w ramach unii oszczędności i inwestycji na potrzeby jej oceny śródkresowej.
- (29) Podnoszenie świadomości na temat rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, w tym ich funkcjonalności i dostępności, ma kluczowe znaczenie dla zachęcania do ich zakładania. Wprowadzaniu rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych powinny towarzyszyć kampanie uświadamiające prowadzone przez państwa członkowskie i branżę, które można włączyć do szerszych kampanii na rzecz wiedzy finansowej i inwestycyjnej. Kampanie te powinny również skupiać się na zachęcaniu do oszczędzania i inwestowania od najmłodszych lat poprzez przedstawianie długoterminowych możliwości, a jednocześnie jasne informowanie o ryzyku.

- (30) W niniejszym zaleceniu uznaje się istniejące inicjatywy na szczeblu państw członkowskich mające na celu stworzenie znaku jakości dla europejskiego produktu oszczędnościowego w celu wsparcia finansowania europejskiej gospodarki. Ponadto nie ma ono na celu ingerowania w istniejące udane programy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, które zwiększyły udział inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych i ułatwiły im tworzenie majątku, ani zakłócać funkcjonowania takich programów.
- (31) Niniejsze zalecenie przyjmuje się na podstawie art. 292 TFUE. Znaczenie i skutki zalecenia w odniesieniu do EOG należy określić na podstawie Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze zalecenie dotyczy ustanowienia przez państwa członkowskie programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych w celu propagowania większego udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych oraz określenia cech tych rachunków.

Artykuł 2

Tworzenie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych

1. Państwa członkowskie powinny ustanowić programy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych.
2. Państwa członkowskie zachęca się, by przy opracowywaniu programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych państwa członkowskie nadały im cechy określone w niniejszym zaleceniu.
3. Państwa członkowskie, które nie dostosowały się jeszcze do niniejszego zalecenia, zachęca się do dokonania przeglądu istniejących programów rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, mając na uwadze cechy opisane w niniejszym zaleceniu.
4. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby nie nakładano wymogu minimalnej kwoty do otwarcia rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego ani do dokonywania regularnych wpłat na taki rachunek.
5. Państwa członkowskie powinny umożliwić inwestorom otwieranie wielu rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, w tym u różnych dostawców.

Artykuł 3

Świadczenie usług w zakresie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych

1. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszyscy dostawcy usług finansowych uprawnieni na mocy prawodawstwa UE do świadczenia odpowiednich usług, które zamierzają świadczyć w związku z rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi, takich jak przyjmowanie i przekazywanie zleceń, wykonywanie zleceń w imieniu klientów oraz przechowywanie instrumentów finansowych i zarządzanie nimi, zarządzanie portfelem i doradztwo inwestycyjne, mieli możliwość oferowania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych osobom fizycznym zamieszkałym na ich terytorium, niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim dany dostawca usług finansowych uzyskał stosowne uprawnienie.
2. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dostawcy usług finansowych upoważnieni i nadzorowani przez właściwe organy innego państwa członkowskiego oraz upoważnieni przez te organy do świadczenia lub wykonywania usług finansowych, o których mowa w ust. 1, na terytorium tych państw nie byli zobowiązani do spełnienia żadnych dodatkowych wymogów przy oferowaniu tych usług łącznie z rachunkiem oszczędnościowo-inwestycyjnym i mogli oferować rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne na takich samych warunkach jak dostawcy mający siedzibę na terytorium tych państw.
3. O ile nie jest to wyraźnie wymagane przez prawodawstwo UE, posiadacze rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych nie powinni być zobowiązani do korzystania z doradztwa finansowego przy inwestowaniu za pośrednictwem rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych.
4. Państwa członkowskie powinny umożliwić, by przenoszenie indywidualnych instrumentów finansowych lub całego portfela od jednego dostawcy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych do innego było możliwe, o ile przyjmujący dostawca takich rachunków może zapewnić przechowywanie przenoszonych instrumentów finansowych i zarządzanie nimi oraz przestrzega zasad dotyczących ułatwiania przestrzegania przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 7.

Artykuł 4

Koszty związane z rachunkami oszczędnościowo-inwestycyjnymi

1. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ewentualne koszty i opłaty związane z otwarciem i funkcjonowaniem rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych były uczciwe, proporcjonalne, przejrzyste i łatwe do zrozumienia.
2. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby koszty przeniesienia aktywów na inny rachunek oszczędnościowo-inwestycyjny, o których mowa w art. 3 ust. 4, niezależnie od tego, czy są one oferowane przez tego samego czy innego dostawcę, były ograniczone do kosztów administracyjnych. Koszty takie powinny być naliczane proporcjonalnie i jasno określone w warunkach rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego.
3. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przeniesienie portfela inwestora detalicznego od jednego dostawcy rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych do innego nie powodowało na poziomie krajowym lub transgranicznym nie prowadziło ani do powstania zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego, ani nie wpływało na istniejące korzyści podatkowe. Pozostaje to bez uszczerbku dla dwustronnych traktatów podatkowych oraz praw państw członkowskich do opodatkowania w przypadku zmiany rezydencji podatkowej inwestora indywidualnego.

Artykuł 5

Zakres aktywów na rachunkach oszczędnościowo-inwestycyjnych

1. Bez uszczerbku dla wymogów określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹⁾ (dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych II), w szczególności dotyczących oceny odpowiedniości i adekwatności przeprowadzanej przez firmy inwestycyjne, państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne zapewniały dostęp co najmniej do następujących instrumentów finansowych: akcje, obligacje oraz jednostki uczestnictwa w UCITS. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o rozszerzeniu zakresu rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych na inne instrumenty finansowe, pod warunkiem że są one odpowiednie dla inwestorów detalicznych.
2. Państwa członkowskie powinny wyłączyć z zakresu rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych wysoce ryzykowne i złożone instrumenty finansowe, takie jak wysoce ryzykowne i złożone instrumenty pochodne oraz kryptoaktywa inne niż te, które kwalifikują się jako instrumenty finansowe dopuszczone do objęcia rachunkiem oszczędnościowo-inwestycyjnym.
3. Wśród kwalifikujących się inwestycji państwa członkowskie powinny zachęcać dostawców do oferowania jak najszerszego wachlarza opcji inwestycyjnych dostępnych na rynku, tak aby inwestorzy detaliczni mogli dywersyfikować swoje portfele pod względem klas aktywów, regionów geograficznych, emitentów, podmiotów zarządzających aktywami, twórców instrumentów finansowych i profili ryzyka. Państwa członkowskie powinny zdecydowanie zachęcać dostawców do uwzględniania opcji inwestycyjnych, które umożliwiają inwestorom detalicznym kierowanie swoich inwestycji do gospodarki UE, aby przyczynić się do realizacji strategicznych priorytetów UE, w tym transformacji cyfrowej, ekologicznej i społecznej oraz wzmocnienia bezpieczeństwa i obronności UE.

Artykuł 6

Prostota i przejrzystość rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych

Państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne zapewniały inwestorom detalicznym proste, niezawodne, bezpieczne i łatwo dostępne doświadczenia – zarówno w trybie online, jak i offline. Zasady prostoty, niezawodności, bezpieczeństwa i dostępności powinny być konsekwentnie stosowane we wszystkich interfejsach użytkownika.

Artykuł 7

Ułatwione przestrzeganie przepisów prawa podatkowego

1. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wyczerpujące informacje na temat opodatkowania aktywów zgromadzonych na rachunkach oszczędnościowo-inwestycyjnych były udostępniane w sposób łatwo dostępny i zrozumiały dla inwestorów detalicznych i dostawców usług finansowych, którzy zamierzają oferować rachunki oszczędnościowo-inwestycyjnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

2. Państwa członkowskie powinny zapewnić posiadaczom rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych proste i łatwe procedury dotyczące przestrzegania przepisów prawa podatkowego w odniesieniu do dochodów podlegających opodatkowaniu związanych z aktywami przechowywanymi na jednym rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym lub ich większej liczbie poprzez wprowadzenie systemu umożliwiającego dostawcom takich rachunków oferowanie usług obejmujących:

- a) pobieranie podatku w imieniu posiadacza rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego; lub
- b) udostępnianie wszystkich istotnych danych organom podatkowym państwa członkowskiego będącego miejscem rezydencji podatkowej posiadacza rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego, tak aby można je było wykorzystać do wstępnego wypełnienia deklaracji podatkowej danego posiadacza rachunku.

3. Państwa członkowskie powinny zezwolić dostawcom rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych posiadającym zezwolenie i podlegającym nadzorowi w innym państwie członkowskim na świadczenie usług, o których mowa w ust. 2, na rzecz inwestorów detalicznych w odniesieniu do programu rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych podlegającego ich jurysdykcji na takich samych warunkach, jakie obowiązują dostawców posiadających siedzibę na ich terytorium.

Artykuł 8

Korzystne traktowanie podatkowe

1. Aby zachęcić do zakładania rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, państwom członkowskim zaleca się, by wprowadzały bodźce podatkowe i zapewniały, aby rachunki oszczędnościowo-inwestycyjne i aktywa przechowywane na takich rachunkach były traktowane co najmniej tak samo korzystnie pod względem podatkowym jak dochód z jakiegokolwiek klasy aktywów lub dany produkt inwestycyjny czy rachunek.

2. Bez uszczerbku dla powyższego, państwa członkowskie mogą rozważyć promowanie rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych poprzez środki takie jak między innymi:

- a) odliczenia od podstawy opodatkowania, w tym możliwość odliczenia kwoty zainwestowanej na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym od dochodu podlegającego opodatkowaniu;
- b) zwolnienia podatkowe, w tym zwolnienie z opodatkowania dochodu podlegającego opodatkowaniu, wygenerowanego przez aktywa zgromadzone na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym;
- c) odroczenia zapłaty podatku, w tym odroczenie opodatkowania dochodów uzyskanych za pośrednictwem rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnego do momentu ich wypłaty z takiego rachunku; lub
- d) zastosowanie jednolitej stawki podatkowej do dochodu generowanego przez rachunek oszczędnościowo-inwestycyjny lub do wartości aktywów posiadanych na rachunku oszczędnościowo-inwestycyjnym.

Artykuł 9

Wdrażanie i sprawozdawczość

1. Państwa członkowskie zachęca się do regularnej oceny skuteczności działań podjętych w celu wdrożenia niniejszego zalecenia pod kątem zwiększania tworzenia dobrobytu oraz wspierania finansowania gospodarki europejskiej. Zachęca się je także do monitorowania stopnia upowszechnienia rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, wysokości inwestowanych aktywów oraz wpływu budżetowego związanego z wszelkimi bodźcami podatkowymi w celu oceny skuteczności wsparcia.

2. Aby przyspieszyć tworzenie jednolitego rynku dla rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych, promować najlepsze praktyki i ujednolicić je, zachęca się państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk dotyczących projektowania takich rachunków, w tym opodatkowania dochodów z oszczędności i inwestycji, w celu jak największego ujednolicenia krajowych kryteriów przyznawania bodźców podatkowych oraz ułatwienia przenoszenia takich rachunków lub produktów między państwami członkowskimi, w tym poprzez wprowadzenie środków mających na celu uniknięcie podwójnego opodatkowania.

3. Państwa członkowskie powinny regularnie składać sprawozdania z działań podjętych w celu wdrożenia niniejszego zalecenia w ramach procesów monitorowania związanych z unią oszczędności i inwestycji oraz w kontekście oceny śródkresowej strategii unii oszczędności i inwestycji, który zostanie opublikowany w 2027 r.

4. Komisja będzie również monitorować wdrażanie zalecenia w ramach europejskiego semestru.

*Artykuł 10***Zwiększanie świadomości**

Państwa członkowskie powinny prowadzić kampanie podnoszące świadomość, aby informować społeczeństwo o korzyściach i zagrożeniach związanych z inwestowaniem i korzystaniem z rachunków oszczędnościowo-inwestycyjnych. Kampanie te mogą być powiązane z szerszymi inicjatywami na rzecz wiedzy finansowej lub stanowić ich część.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2025 r.

W imieniu Komisji

Maria Luís ALBUQUERQUE

Członek Komisji
